

שיעורי חינוך

אידיש

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הרהרות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת אמור
שנת תשפ"ו

גליון
קנ"ג

שיעורים אין חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

- זומער זמן -

וואס איז געשען מיט די קינדער?

מיר האלטן יעצט נאך דעם הייליגן יום טוב פסח, ביים אנהייב פון א פרישן זומער זמן. די מחנכים זענען שוין צוריק אין די פיתות מיט די קינדער, אבער מען דערזעט זיך פלוצלינג מיט אנדערע קינדער; די קינדער זענען ממש נישט צום דערקענען, זיי זענען בכלל נישט די זעלבע ווי מען האט זיי געקענט דורכאויס דעם ווינטער זמן.

אלע מחנכים שטייען און שטוינען, זיי פארשטייען נישט וואס דא איז געשען. מען איז דאך שוין געזיץן מיט די קינדער א האלב יאר דורכאויס דעם גאנצן ווינטער זמן, אלעס איז געפארן פיין און עס איז געווען א מחיה, און פלוצלינג האט זיך עפעס געטוישט; עפעס איז געשען מיט די קינדער, מען רעדט צו זיי און זיי זענען בכלל נישט דא, זייער מח איז אויף גאר אן אנדער פלאץ.

וואו איך גיי, שטעלן מיר מחנכים אפ און פרעגן די זעלבע קש"א: "וואס גייט דא פאר מיט די קינדער? וואס איז געשען מיט זיי? מען קען דאך ממש נישט רעדן צו זיי!" דער תירוץ דערויף איז: דאס איז נישט קיין געשעעניש וואס האט 'פינקט' פאסירט, נאר אזוי קומט עס, און אזוי פאסירט יעדעס יאר ווען די זומער טעג קומען אן. די יאר איז צעטיילט אין צוויי חלקים: עס איז דא דער 'ווינטער זמן' און דער 'זומער זמן'. דער זומער זמן האט נישט די מעלות פונעם ווינטער זמן, און דער ווינטער זמן האט נישט די מעלות פונעם זומער זמן.

אדער שפאצירן, זאל מען אריינלייגן אין זיי דעם אייבערשטן און יראת שמים. דעמאלט וועט מען קענען כאפן זייערע הערצער פיל גרינגער ווי אין די ווינטער חודשים.

אויב מען וואוינט אין ריינע און ליידדיגע גאסן, קען מען ארויסנעמען די קינדער אין גאס; אבער אויב מען וואוינט אין די גרויסע שטעט וואו די גאסן זענען אויסגעלאסן, טאר מען נישט ארויסנעמען די קינדער שפאצירן אויף די גאסן. אנשטאט דעם קען מען זיי ארויסנעמען אין הויף אדער ארויף אויפן דאך פונעם בנין המוסד.

עס איז פדאי מען זאל קויפן א באקס אייסעס און עס האלטן אינעם פריזער פון די מוסד, און ווען מען מאכט א שפיל אדער מען גייט ארויס שפאצירן, זאל מען עס אויסטיילן פאר די קינדער, כדי זיי זאלן זיך קענען אפקילן פון די שטארקע היץ.

אריינפֿלעכטן די מעשיות נאטירליך

גרייט אייך אן צוויי דריי מעשיות פון צדיקים, און אויך עטליכע מעשיות פון תפלה - וואס מען האט געבעטן דעם אייבערשטן און מען איז געהאלפן געווארן. און בשעת'ן שפילן אדער שפאצירן זאל מען טרעפן א פאסיגע געלעגנהייט אריינצופלעכטן די מעשיות מיט חכמה, עס זאל אויסזען כאילו די מעשה איז נאטירליך ארויסגעקומען אינמיטן רעדן; אזוי וועלן די קינדער בלייבן שטיין פארגאפט און אויסהערן די מעשה.

אין די מעשיות זאלט איר אריינלייגן

ווינטער האט א מוראדיגע מעלה, און מענטשן זענען מער איינגעהאלטן און פאלגזאם; מען גייט שלאפן פרי און מען שטייט אויף פרי. אבער זומער האט אן אנדערע מוראדיגע מעלה, אז דעמאלט זענען מענטשן מער לעבעדיג און פרייליך, און די קינדער געבן אויס זייער גאנצע ענערגיע, וואס דאס איז זייער א געזונטע זאך.

איך געדענק נאך גוט ווי פארשפילט מיר זענען געווען אלס קינדער אין די זומער טעג. די מלמדים האבן פארגעלערנט מיט א ברען די גמרא, רש"י און תוספות, אבער אונזערע קעפ זענען געליגן אין אונזערע בייקס. מיר האבן געטראכט וואו מיר וועלן גיין נאך חדר און אין וועלכע געשעפטן מיר וועלן גיין וזכן מצאות. איין אינגל האט געהאט א קוואדער, א צווייטער א דאלער, און מיר פלעגן קויפן קענדיס. ווען מיר זענען שוין עלטער געווארן, זענען מיר געווען פארנומען צו מאכן מחאות און איינצוקויפן שפריץ פארב וכדומה.

דאס איז דער נאטור פון מענטשן, און ספעציעל פון קינדער אין די זומער טעג. דאס ווייזט בכלל נישט אז די קינדער זענען שלעכט; נאר זיי זענען פשוט פארשפילט.

אריינלייגן דעם אייבערשטן אינמיטן פארברענגען

דערפאר דארפן מחנכים וויסן: אין די זומער טעג איז וויכטיג מען זאל פון צייט צו צייט מאכן א שפיל פאר די קינדער, אדער זיי ארויסנעמען אויף א שפאציר; און אינמיטן די אלע שפילן

וויכטיגע זאכן וואס די קינדער קענען זיך אפֿלערנען און נאכמאכן, צום ביישפּיל די זאך פון בעסן דעם אייבערשטן ווען מען איז אין אַ צרה און אים דאנקען ווען מען גייט ארויס פון די צרה.

אויך זאל מען זוכן וועלכע מדות אָדער הלכות מען קען בּוֹדֵך אַגב אויסלערנען; צום ביישפּיל אַז מען טאר נישט שלאָגן, מען טאר זיך נישט קריגן, און אַז מען דאַרף זיין באַחַדוּת. אַזוי אויך, אויב מען זעט ווי אַ אינגל'ס קאַפּל פּאַלט אַראַפּ אינמיטן שפּילן, זאל מען אים זאָגן: "דיין קאַפּל איז אַראַפּגעפּאַלן, הייב עס אויף! מען דאַרף שפּילן מיט אַ קאַפּל!"

הונדערט פּראָצענט פּתּה הערט אויס

ווען אַ מחנך זאָגט אַ 'מוסר שמועס' פאַר קינדער אין פּתּה, הערן געווענליך אויס נאַר צען אָדער צוואַנציג פּראָצענט פון די פּתּה; די איבריגע קינדער זענען בּכּלל נישט אינטערעסירט צו הערן וואס מען רעדט. רוב פּתּה ווייסט בּכּלל נישט וואס מען וויל פון זיי; זיי געפינען זיך אין פּתּה בלויז ווייל זיי זענען נאָך יונג און ווייסן פשוט נישט ווי אַזוי מען בלייבט אינדערהיים אָדער ווי אַזוי מען גייט אליין ארויס פון פּתּה. [עס מוז זיין גאַר ביטער פאַר אַ קינד אַז ער זאל האַלטן ביי דעם מצב פון וועלן בלייבן אינדערהיים אָדער אליין ארויסגיין פון פּתּה און אַהיימגיין].

ווידעראום, אויב מען רופּט אויס: "קינדער, מיר גייען יעצט שפּילן אַ שפּיל", אָדער מען נעמט זיי ארויס אויף אַ שפּאַציר, אָדער מען נעמט די קינדער שווימען וּכדוּמָה, דאַן הערן אַלע קינדער אויס וואס דער מחנך זאָגט; מען האַט מיט זיך הונדערט פּראָצענט פון די פּתּה. יעדער שטייט מיט אפּענע אויערן אויסצוהערן און אַנצונעמען יעדעס ווארט וואס מען זאָגט. עס זעט טאַקע אויס ווי די קינדער זענען פאַרשפּילט און זייער קאַפּ איז נישט דא, אָבער דער אַמת איז אַז אַלע ווערטרער גייען אריין אין זיי.

דורכשמועסן יעדע זאך מיט די הנהלה עס איז וויכטיג צו וויסן: איידער מחנכים ווילן מאכן סיי וועלכע טויש מיט די קינדער, אריינגערעכנט ארויסגיין פונעם בנן פאר אַ שפּאַציר און דאס גלייכן, מוזן זיי קודם פּרעגן רשות פונעם מנהל אָדער

פון די מנהלת.

אויך דאַרף מען זיך מיט זיי דורכשמועסן וועלכע צייט פון טאג עס איז דאס מערסטע געאייגנט פאַר אַזעלכע אַקטיוויטעטן, ווייל אָנהייב טאג איז בעסער אויסצונוצן צום לערנען און דאווענען, וויבאלד די קינדער זענען דעמאלט נאָך רואיג און קענען זיך פיל גרינגער קאַנצענטרירן; ווידער סוף טאג, ווען די קינדער זענען שוין אינגאנצן אויסגעמושטעט, קען מען טון אַנדערע זאַכן.

וועלכע מוסר זאל מען לערנען מיט די קינדער?

עס ליגט אַ חיוב אויף די מחנכים צו לערנען מוסר מיט די קינדער, אָבער די שאַלָה איז: וועלכע מוסר זאל מען לערנען? דער ענטפער איז: דאס בעסטע איז צו לערנען מיט די קינדער די מוסר פונעם הייליגן צאנזער רב זכותו יגן עלינו. עס איז באקאנט אַז דער הייליגער צאנזער רב זכותו יגן עלינו האט אמאל געפּרעגט דעם מלמד פון זיינע קינדער צי ער לערנט מוסר מיט זיי, האט דער מלמד אים געזאָגט: "אַ, איה לערן מיט זיי מוסר ספרים", האט ער אים געפּרעגט: "וואס פאַר אַ מוסר ספרים לערנסטו מיט זיי?" האט ער געענטפערט: "חובות הלבבות", האט אים דער הייליגער צאנזער רב געזאָגט: "נישט דאס מין איה מוסר; איה פּרעג צי דו לערנסט 'מוסר', צי דו דערציילסט זיי מעשיות פון הייליגן רבי ר' אלימלך פון ליזענסק זכותו יגן עלינו און זיין ברודער דער הייליגער רבי ר' זושא זכותו יגן עלינו". דער סארט 'מוסר' דאַרף מען לערנען מיט קינדער.

ווען מען לערנט מיט קינדער מוסר אינעווייניג פון אַ ספּר, האַלטן אפּשר נאַר צען פּראָצענט מיט, אָבער אויב מען דערציילט זיי מעשיות פון צדיקים, הערן אַלע קינדער אויס און האַלטן מיט מיט אינטערעסע.

די ביכלעך 'מעשה' לעך פאַר קינדער' לעך'

מיטן אייבערשטנס הילף האָבן מיר ארויסגעגעבן שיינע ביכלעך פאַר קינדער מיטן נאָמען: 'מעשה' לעך פאַר קינדער' לעך, וואס ענטהאלט הערליכע מעשיות פון צדיקים מיט שיינע געמאלענע בילדער. עס איז פּדאי אַז די מחנכים זאלן דאס ניצן פאַר די קינדער.

מען קען דאס פאַרשטעלן אויף פאַרשידענע אופנים: אָדער קען מען אויסטיילן פאַר די קינדער קאַפּיט פון די בילדער פּדאי זיי זאלן עס פאַרבן, אָדער קען מען אַנציינדן די רעקארדירונגען פון די מעשיות, אָדער קען מען עס אליין דערציילן און ארויסברענגען פאַר די קינדער די מוסר השכל וואס מען לערנט זיך ארויס דערפון, ווי למשל דאס וויכטיגקייט פון מכבד זיין טאטע מאמע, דאס שיינקייט פון גיין אָנגעטון מיט אַ קאַפּל און ציצית, און אַזוי ווייטער.

אריין נידלען זאכן וואס וועלן בלייבן אויף אייביג

מחנכים און מגידי שיעורים דאַרפן זיך בעיקר פארלייגן צו רעדן צו די קינדער און בחורים איבער די 'סודות פון אידישקייט, אריין נידלען אין זיי זאכן וואס וועלן בלייבן ביי זיי אויף אייביג, ווי אַמונה, קדושה, יראת שמים, שמחת המצוות, שמירת הברית, שמירת עינים און מדות טובות.

מען דאַרף גוט פאַרשטיין אַז עס זענען דא געוויסע ענינים וואס אויב מען רעדט דערפון צו בחורים וועט עס זיי באַגלייטן דאס גאַנצע לעבן, און ווידער זענען דא אַנדערע זאַכן וואס נישט יעדער וועט מיט נעמען מיט זיך אויף שטענדיג; דאס מיינט נישט אַז די זאַכן זענען ווייניגער וויכטיג אָדער חשוב, נאַר אַזוי איז דער מצאיות.

צום ביישפּיל, מען קען טרעפן אינגעלייט וואס נאָך זייער חתונה גייען זיי מער נישט אָנגעטון ביים דאווענען אַזוי ווי זיי זענען געגאַנגען אַלס בחור; זיי דאווענען אינעם פאַליש פון בית המדרש מיט אַרבעטס שיה, און דאך קוקט מען אויף זיי זייער טייער. ווער רעדט נאָך אויב איינער האט אַסאך געלט, וועט מען אים דאך זעצן אויבן אָן ביי די זיצונגען אין די קהלה...

דערפאַר, אויב עס מאַכט זיך אַז אַ בחור אין ישיבה קומט יעדן טאג שפּעט, אָדער ער טוט נישט אָן קיין גאַרטל ביים דאווענען וּכדוּמָה, און מען האט שוין גערעדט צו אים עטליכע מאל, איז אַ שאד מען זאל זיך יעדן טאג קריגן מיט אים איבער די זאַכן, אין די צייט וואס מען קען חלילה פאַרפאַסן אריינצולייגן אין אים די פשוט'ע 'סודות פון אַמונה אינעם אייבערשטן און פון יראת שמים. פאַרוואס זאל מען חלילה

נישט גערעדט צו אים אלס בחור פונעם אייבערשטן, און די זאך זענען דורכגעלאפן ביז ער איז געווארן א זיידע פון אייניקלעך. ווען אן אייניקל וועט אים פֿרעגן פֿסח ביינאכט: "זייד, וואס איז דער תירוץ אויף די פיר קשיות?" וויל מען דאך אז ער זאל ענטפערן מיט א ברען: "עבדים היינו לפרעה במצרים", און נישט אז דער גאנצער סדר זאל אים חלילה נישט אינטערעסירן, און ער זאל נאר זיין פארנומען מיט זיינע פֿסח'דיגע קוכן אדער פֿסח'דיגע שאקאלאד.

דערפֿער דארפן מחנכים אריינלייגן אין די קינדער זאכן וואס וועלן בלייבן אין זיי דורכאויס זייער גאנץ לעבן, און רעדן צו זיי מיט א שמחה אז עס איז דא א באשעפער אויף דער וועלט.

קלוגע מחנכים וועלן אויסניצן דאס ביסל צייט וואס מען קען נאך רעדן צו די קינדער, אריינצולייגן אין זיי אמונה אינעם אייבערשטן און אסאך יראת שמים, פֿדי זיי זאלן אויסוואקסן ערליכע אידן און דאס קענען ווייטער איבערגעבן פאר זייערע דורות.

אייבערשטן און פון יראת שמים; אנשטאט דעם איז מען געווען פארנומען זיך צו קריגן מיט אים וועגן קומען באצייטנס וכדומה, און מען האט עס פארפאסט; דער בחור וועט אפֿשר האבן אן אייביגן פארלוסט.

לאמיר נישט זיין פון די וואס וועלן האבן די סארט שולד געפילן; לאמיר טראכטן פון וואס עס טוט זיך אפֿ אוינטערן הוט און רעקל, און געדענקען אז אט אט וועלן די בחורים חתונה האבן, און בלויז די שיעורים וואס מען האט גערעדט צו זיי יונגער הייט וועלן זיי דעמאלט שטופן צו גיין אין שול דאווענען שחרית, מנחה און מעריב. מען טאר נישט פארפאסטן די טייערע געלעגנהייט.

ווי אזוי וועט ער אויסזען אלס זיידע?

געדענקט: באלד גייען די קינדער ארויס פון ישיבה; זיי ווערן חתנים, זיי האבן חתונה און ווערן פארנומען מיט זייער פרנסה, און דעמאלט איז שוין זייער שווער מען זאל קענען רעדן צו זיי פונעם אייבערשטן און פון יראת שמים.

לאמיר זיך פארשטעלן ווי אזוי עס וועט אויסקוקן א איד וואס מען האט

אוועקשטופן א בחור אין א זייט, אויב מען זעט אז ער האט זיך צוגעוואוינט צו אן אנדערע סארט שטייגער אלס בחור!?

מען מיינט דא חלילה נישט צו מזלזל זיין אין די חשיבות פון גיין אנגעטון ביים דאווענען מיט א הוט, רעקל און א גארטל; דאס איז דאך זייער הייליג און וויכטיג, און מען מוז עס פארלאנגען פון די בחורים; איך אליין פארלאנג אויף פון די בחורים ביי אונז אין ישיבה אז זיי זאלן אזוי גיין אנגעטון. נאר מען וויל ארויס ברענגען אז אין א פאל וואס א בחור איז שוואך אין דעם הינזיכט, איז א שאד זיך צו קריגן מיט אים יעדן טאג, בשעת די צייט גייט אריבער און מען קען חלילה פארפאסטן אריינצולייגן אין אים זאכן וואס זענען קריטיש וויכטיג.

לאמיר נישט האבן קיין שולד געפילן

ווען מחנכים הערן א נייעס אז אזא סארט תלמיד איז געווארן א חתן און גייט שוין חתונה האבן, דעמאלט הייבט מען אן צו שפירן שולד געפילן. עס טוט ווי פארנוואס מען האט נישט געהאט דעם שכל אין די פאר יאר וואס דער בחור האט געלערנט אין ישיבה, צו רעדן צו אים פונעם

בריוון פון הינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

געבן גוטע זאכן פאר קינדער אז זיי זאלן דאווענען?

שאַלַה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב ברוך ה' זוכה געווען צו זיין א מלמד פאר תינוקות של בית רבן, איך הער אסאך די שיעורים פון ראש ישיבה שליט"א, און איך האב זייער הנאה פון די עצות און חיזוק.

מיין שאַלַה איז אויב מען דארף איבעררעדן קינדער פון בערך פינף יאר אלט אז אויב זיי וועלן דאווענען וועלן זיי באקומען זיסווארג און גוטע מתנות, און דעמאלט וועלן אלע קינדער דאווענען מיט התלהבות, אדער איז מער ריכטיג זיי צוצוגעוואוינען צו דאווענען נאר פארן אייבערשטן אליין, אן די צוקערלעך?

י"שר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויגש, ב' טבת, זאת חנוכה, שנת תשפ"ה לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דארפסט זיך זייער שטארקן מיט דיין הייליגע ארבעט פון זיין א מלמד, חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת קיט:): "אין העולם מתקיים אלא בשביל הכל פיהם של תינוקות של בית רבן", די וועלט שטייט אויף די תורה פון תינוקות של בית רבן שלא טעמו טעם חטא; מלמדים האלטן די וועלט, די מלמדים לערנען תורה מיט תינוקות של בית רבן.

אונדאי איז גוט צו געבן גוטע זאכן פאר די קינדער, זיי אויסלערנען דאווענען שוין, אזוי געוואוינט מען זיי צו זיי

זאלן דאווענען, און שפעטער וועלן זיי דאווענען אן די גוטע זאכן, זיי וועלן פארשטיין אז דאווענען איז לעבן, תפלה לקל חיי. מיר געפינען אין חז"ל מעשיות פון די הייליגע תנאים און אמוראים ווי זיי האבן משחד געווען תלמידים. די הייליגע חכמים דערציילן (פניני כד), עס איז אמאל געווען א טרוקעניש, עס האט נישט גערענגט פאר א לאנגע צייט, א פשוטער איד איז צוגעגאנגען צום עמוד און גלייך ווען ער האט געזאגט: "משיב הרוח, ומוריד הגשם" האט אנגעפאנגען צו גיין א גאס רעגן, האט מען אים געפרעגט: "וואס זענען די גוטע מעשים וואס דו טוסט?" האט ער געענטפערט: "איך בין א מלמד דרדקי - איך לערן מיט אידישע קינדער, און איך מאך נישט קיין חילוק פון א קינד וואס דער טאטע צאלט מיר געלט

אז איך זאל לערנען מיט אים, אָדער אַ קינד וואס דער טאטע צאלט מיר נישט; נאך אַ מנהג האב איך, אַז ווען איך זע אַ קינד וואס וויל נישט לערנען, בין איך אים מִשְׁחָד. איך האב אין שטוב אַ פיש טאנק, און איך רעד אים צו, אַז אויב ער וועט לערנען - וועל איך אים ווייזן די פישעלעך, ביז ער הויבט אַן לערנען; דאס איז געווען זיין פֿח, דעריבער האט מען אים אויסגעהערט זיינע תּפֿלוֹת.

אזוי אויך דערצייילן חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנוּם לְבָרָכָה (בְּכֹא מִצֵּא פֶה), רַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ האט אזוי מִשְׁחָד געווען אַ זון פון רבי אַלְעָזָר בֶּן רַבִּי שְׁמַעוֹן, און אַ זון פון רבי טרפּוֹן, ער האט זיי צוריק געברענגט צום אייבערשטן מיט צוזאגן שידוכים וכו', און שפּעטער זענען זיי געווארן גרויסע צדיקים און געדינט דעם אייבערשטן שלא על מנת לקבל פרס.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

אַ פֿרײַליכן חנוכה.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת ויחי, שנת תשפ"ה)

די קינדער הערן נישט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין אַ מלמד אין אַ גרויסע קלאס פון איבער דרייסיג קינדער, און ברור השם אין זכות פון די שיעורים האב איך זייער ליב די קינדער און איך לייג אריין אין זיי אסאך יראת שמים, סיפורי צדיקים, מדות טובות, כבוד אב ואם, און אזוי ווייטער אלע גוטע זאכן.

מיט צוויי קינדער אין קלאס האב איך אסאך געהאט צוטון אז זיי האבן נישט געפאלגט, ממש זיך נישט וויסנדיג געמאכט פון מיר, איך האב זיי גערופן ביים נאמען און זיי האבן זיך בכלל נישט אויסגעדרייט, און דאס האט מיר געמאכט זיי אנקוקן פאר נישט גוטע קינדער, איך זע ווי זיי טוען עפעס נישט ריכטיג, איך רופ זיי, איך זאג זיי אז זיי זאלן אויפהערן, אָבער זיי הערן זיך בכלל נישט צו, און איך האב זיי שוין אפילו באשטרופט פאר די סארט זאכן.

היינט האט אָבער די חדר געברענגט אַ דאקטער צו אונטערזוכן די הערן קראפט פון די קינדער, און דער דאקטער האט מיר געזאגט אז די צוויי קינדער הערן נישט אזוי גוט.

דאס האט מיר געכאפט אין שאק, עס האט מיר זייער צעבראכן, איך האב סתם אנגעקוקט שלעכט די קינדער, און איך האב זיי נאך אויך באשטרופט, און די קינדער זענען באַמֶת נישט געווען שולדיג, זיי האבן פשוט נישט געהערט ווי איך רופ זיי; ווי אזוי טו איך תשובה אויף דעם?

יישר כח

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ה' פֿרֶשֶׁת תְּצִוָּה, ט' אָדָר, שְׁנַת תשפ"ו לִפְרֹט קֶטָן

... גַּרְוּ יֵאִיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו אז זיין אַ מלמד איז אַ גרויסע אַחֲרִיּוֹת, מען קען אויפבויען קינדער זיי זאלן באַקומען אַ זיכערקייט אין זיך, זיי זאלן זיין געזונט בנפש, און אזוי אויך קען מען חס ושלום צוגרונד לייגן אַ קינד פֿאַרן לעבן; זיין אַ מלמד איז גאר אַ גרויסע אַחֲרִיּוֹת, נישט יעדער איינער מעג זיין אַ מלמד, אַ מלמד קען נאר זיין איינער וואס האט יראת שמים און אַ געפיל פֿאַר אַנדערע.

די מעשה וואס דו דערצייילסט, אַז

יעצט איז מען געוואויר געווארן אַז די קינד וועמען דו רופסט הערט נישט גוט; איך האב דאס שוין געהאט פמה פעמים מיט קינדער און מיט בחורים וואס האבן נישט געקענט הערן נאר אויף איין אויער, און ווען זיי רעדן אויפן טעלעפאן און מען רופט זיי - הערן זיי נישט, ווייל זיי הערן נאר מיט די אויער וואס רעדט יעצט אויפן טעלעפאן, און אז מען ווייסט דאס נישט קען מען זיי מאכן פאר מחוצפים ווען באַמֶת זענען זיי אומשולדיג.

בעט דעם אייבערשטן איידער דו גייסט אריין אין פתח פאר אלע תלמידים, אַז אלע זאלן האבן חן אין דינע אויגן, און דו זאלסט האבן חן אין זייערע אויגן. בעט פאר זיי (זאג ארויס יעדע נאמען), אַז דו זאלסט זיי ליב האבן און זיי זאלן דיך ליב האבן, און דו זאלסט זיי קענען מחנך זיין מיט יראת שמים און מידות טובות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת כי תשא, שנת תשפ"ו)

חינוך אפטיילונג

אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך

פון דער ראש ישיבה שליט"א

אויף קול ברסלב

דרוקט: 1-2-4-2

- שמעו ותחי נפשכם -

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: chinuchgilyon@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון אמונה (פרויקט) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל / 0797040069 / ענגלאנד / 03303502363 / קאנאדא / 438-320-9090

חינוך יומי אימעיל / chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך

212-444-9191 / 845-351-0910

ארץ ישראל / 0797040066 / ענגלאנד / 03303502361 / קאנאדא / 4383008080

בעלגיע / 3235003461 / ארגענטינע / 11552354370